

මිදි වගා කිරීම සඳහා උපදෙස්

කෘෂිකම් දෙපාර්තමේන්තුවේ උද්‍යාන විද්‍යාව පිළිබඳ පර්යේෂණ නිලධාරී ඊ. හේරත් මහතා විසිනි.

හැදින්වීම.—උඩරට වියළි කලාපයේ හා යාපන අර්ධද්වීපයේ මෑතක සිට මිදි වගා කිරීම සඳහා උනන්දුව වැඩි වී ඇත. එබැවින් මිදි වගා කිරීම පිළිබඳ උපදෙස් සවලපයක් අවශ්‍ය වී ඇත.

දේශගුණය.—නොයෙක් දේශගුණික තත්ත්වයන් යටතේ මිදි වැල් සාර්ථක ලෙස වැඩේ. එහි මව්බිම දකුණු යුරෝපය වුවද, මිදි වැල් ඉතාමත්ම සාර්ථක ලෙස වැඩෙන්නේ මධ්‍යධරණී දේශගුණයන් ඇති රටවල හා ලෝකයේ මැද පෙරදිග රටවල්වල හා නිවර්තන කලාපීය සමහර රටවල්වල පමණි. එබැවින් මෙය ශීත කලාපීය රටවල්වලට ගැලපෙන පළතුරක් වශයෙන් පිළිගෙන ඇති නමුදු, සමහර උෂ්ණ අක්ෂාංශයන් යටතේ වුවද, සාර්ථක ලෙස වගා කෙරේ. එමෙන්ම මෙම උෂ්ණ දේශගුණයන් යටතේ මෙය පුදුමාකාර ලෙස සාර්ථක අන්දමින් වැවෙන වාත් හැර රසවත් ගෙඩිවලින් යුක්ත උසස් අස්වැන්නක් ද, ලබාදෙයි.

ලංකාවේ දකුණු දිග් භාගයේ ඇති තෙත් උෂ්ණ දේශගුණය මිදි වගා කිරීම සඳහා නුසුදුසුය. මල් පිපී ගෙඩි පැසෙන තුරු උෂ්ණ වියළි කාලගුණයක් ඇතිවීම අත්‍යවශ්‍යයි. එහෙත් මෙකලට පසට අවශ්‍ය පමණ ජලය නිතිපතා ජල සම්පාදනය කිරීමෙන් නොකඩවා සැපයිය යුතුය. ගෙඩි සෑදෙන කලට තද වැස්ස ඇති වුවහොත් ගෙඩි පැලීම හා කුණුවීම ඇතිවනවාත් හැර “මිල්බිච්චි” හා “ඇන්තූක්නෝස්” නමැති රෝගයන්ද පැතිරෙයි. ශීත රටවල මෙන් නොව නිවර්තන කලාපීය රටවල පැතිරී ඇති සීමිත ඉඩම් ප්‍රමාණයෙන් අස්වැන්න දෙවරක් නෙළා ගත හැක. ඒ ශීත රටවල මෙන් සිසිර සෘතුවක් අප රට වැනි නිවර්තන කලාපීය රට වල නොමැති බැවිනි. කප්පාදු කිරීමේ පිළිවෙල අනුව, අස්වැන්න නෙළා ගන්නා කන්නයන් මේ සෑම ස්ථානයකම වාගේ අගෝස්තු-දෙසැම්බර් දක්වාද, මාර්තු-මැයි දක්වාද වෙයි.

අස්වැන්න නෙළාගෙන මාසයේ සිට සුමානය දක්වා විශ්‍රාම කාල සීමාවක් වැල් වලට ලබා දීමෙන් පසු කප්පාදු කිරීම සාමාන්‍යයෙන් අරඹනු ලැබේ. මෝසම් වැස්ස ඇරැඹී අස්වැන්නට හානි කිරීමට පළමු අස්වැන්න නෙළා ගැනීමට පුළුවන් වනසේ කප්පාදුව කරන වේලාව පිළියෙල කරගනු ලැබේ. ඒ අනුව, වියළි කන්නයන් තුළ සෑදෙන මිදි අස්වැන්න විශාල වනවාත් හැර මනා රසයෙන්ද, යුක්ත වෙයි. එමෙන්ම තෙත් කන්නයන් තුළ ලැබෙන අල්ප අස්වැන්න ඇඹුල් බවෙන්ද අඩු නැත.

අවශ්‍ය පස.—ජලය මනාලෙස බැස යන වැලි ලෝම් පසක මිදිවැල් සාර්ථක ලෙස වැඩේ. බොරළු මිශ්‍රිත මනා ලෙස ජලය බැස යන රතු ලෝම් පස්වලින්ද, මනා ප්‍රතිඵල ලබා ගත හැක. ජලය මනා ලෙස බැසයයි නම් මිදි පැළ දෙක තුනක් වගා කරන ගෙවතු වල කවර පසක වුවද, මිදි පැළ සාර්ථක ලෙස වගා කළ හැක. මෙවැනි නුසුදුසු පස් ඇති ස්ථාන වල අඩි 4×4×4 විශාල වළවල් කපා ඒවා කොම්පෝස්ට් පොහොර හා වැලි ලෝම් පස් හෝ වැලි හා වෙනත් චේන්ද්‍රිය පොහොර වලින් පුරවා ගත යුතුය. එවැනි එක වළකට ඇට පොහොර රාත්තල් 4-6 දක්වා ප්‍රමාණයක් අඩංගු කළ යුතු වෙයි.

වගා කළ යුතු වගී.—වගා කළ හැකි නොයෙක් මිදිවැල් වගී තිබේ. සමහර වගී වලින් වයින් වගී සෑදිය හැකි අතර සමහර වගීවල ගෙඩි වියලා වියළි මුද්‍රික ඵල සෑදීම කරනු ලබන අතර, පළතුරක් වශයෙන් ගෙඩි ලබා ගැනීමට තවත් වගී වගා කරනු ලැබේ. මෙරට මිදි වගා කරන පළාත්වල සුළඟෙහි ඇති අර්දුතාවය නොහොත් තෙත ගතිය වැඩි බැවින්ද එම පළාත්වල ඇති උෂ්ණත්වය මද බැවින්ද, උසස් තත්ත්වයෙන් යුත් වියළි මුද්‍රික ඵල රට තුළ නිපදවීම දුෂ්කරය. උසස්, තත්ත්වයකින් යුක්ත එයින් යුෂ නිපදවීම සඳහා ඉතාමත්ම අවශ්‍ය වූ කැපී පෙනෙන සිසිර සෘතුවක් මෙරට නොමැති බැවින් වයින් නිෂ්පාදනය කරන වගී වුවද, සාර්ථක ලෙස අප රටේ වගා නොවනු ඇත.

එබැවින් මෙතෙක් අත්හදා බලා ඇති වගී වලින්, පළතුරක් වශයෙන් මිදි ගෙඩි ලබා ගැනීම උදෙසා මිදිවැල් වගී අතලොස්සක් මෙරට වගා කිරීමට සුදුසු යයි නිර්දේශ කළ හැක.

1. දියුණු කරන ලද ඉසබෙල්ලා.— (POWDERY MILDEW) සුදුපුස් හා රතු කහ පුස් (DOWNY MILDEW) නමැති දිලීර රෝගයන්ට ඔරොත්තු දෙන අඩු වයස් සීමාවකදී අස්වැන්න නෙලා ගත හැකි ඉක්මණින් වැඩෙන සරු වගීයකි. මෙම වගී යෙහි කලු පැහැවත් විශාල ගෙඩි සෑදේ. මෙම වගීයෙහි එක් ගෙඩියක සාමාන්‍යයෙන් ඇට 2-3 දක්වා ප්‍රමාණයක් සෑදෙන අතර, සුළු ඇඹුල් ගතියක් ද, ඇත. මෙම වගීයේ ගෙඩි සෑදෙන ඉතිවල හතරවෙනි හෝ පස්වෙනි පුරුකේ, අවුන්ස 8කට, වඩා බර නොමැති ගෙඩි එකට තද වූ කුඩා මිදිවලු සෑදේ. මෙම මිදිවල ඇති සාමාන්‍ය සීනි ප්‍රමාණය සියයට 9.5කි.

2. රෝයල් ඇස්කොඩි.—මෙම වගීය මධ්‍යම ප්‍රමාණයේ සරු ගතියකින් වැඩෙන පන්දලම් හෝ මණ්ඩපවලට පුහුණු කළ හැකි වගීයකි. ඇට එකක් හෝ දෙකකින් යුක්ත මධ්‍යම ප්‍රමාණයේ කළු පැහැති ගෙඩි මෙම වගීයේ සෑදේ. මෙම වගීයේ ගෙඩි සෑදෙන ඉතිවල තුන්වෙනි, හතරවෙනි හෝ පස්වෙනි පුරුකේ අවුන්ස අටක් පමණ බර ඇති කුඩා මිදිවලු සෑදෙනවා ඇත. මෙහි ගෙඩි මිහිටි රසයෙන් යුක්තය. එම ගෙඩිවල ඇති සීනි ප්‍රමාණය සියයට 16.5කි.

3. සෙම්ලොන්.—ඉතාමත්ම සරුවට වැඩෙන වගීයකි. මෙම වගීයේ වැල් මනාලෙස පුහුණු කළොත් උසස් අස්වැන්නක් ලබා ගත හැක. පුස් රෝගයන් දෙකටම ඔරොත්තු දීමේ ශක්තියක් මෙම වගීයටද ඇත. ඉදුණු අවධි යේදී ලා කොළ පැහැයක් ගන්නා මෙම වගීයේ ගෙඩි කුඩාය. මෙම වගීයේ සාමාන්‍ය මිදි පොකුරක ගෙඩි 100ක්, පමණ ඇත. එක මිදි පොකුරක් සාමාන්‍යයෙන් අවුන්ස 10ක්, පමණ බරැතිය. මෙම අගතා වගීයේ ගෙඩිවල මිහිටි රසයක් ඇති අතර එහි ඇති සීනි ප්‍රමාණය සියයට 19ක් පමණ වෙයි.

මෙහි පැවතෙන දේශගුණික තත්ත්වයන් යටතේ, පළාතට සරිලනසේ සැකසුණු එක් එක් ආවේනික ගුණාංගයන් ඇති, රෝගයන්ට

වඩා හොඳින් ඔරොත්තු දෙන, උසස් සීනි ප්‍රමාණයකින් යුක්ත වඩා හොඳ වගීයන් තවත් අත්හදා බැලීම්වලින් කල් යත්යත් බෝකර ගන්ට පුළුවන් වෙනවා ඇත. තද වගී පතනයක් ඇති කාල සීමාවල දී මල් පිපීම සිදු නොවන පරිදි එක් එක් වගීයට ගැලපෙන සේ වැල්වල කප්පාදුව සිදු කිරීමෙන් අවුරුද්දකට වතාවක් වුවද, උසස් අස් වැන්නක් ලබා දිය හැකි මෙම වගී ගෙවතු වල වගා කිරීමට ඒ අනුව පුළුවන් වනවා ඇත. එබැවින් වැල් වැඩෙන ප්‍රදේශයට සරිලන අන්දමින්, තම තමන්ට රුචි ක්‍රමයට වැල් කප්පාදු කිරීමේ ක්‍රම තමන්ගේ පළ පුරුද්ද අනුව සකසා ගත යුතුය.

බෝ කිරීම.—කලින් කන්නයේ වැඩුණ මේරු අතු කැබලිවලින් මිදිවැල් පැළ කර ගනු ලැබේ. අස්වැන්න අවසානයේ කප්පාදු කරන අතු වලින් මේවා ලබා ගත හැක. පැළ කරන එක් අතු කැබැල්ලක් පැන්සලක් පමණ මහත් විය යුතු අතර සාමාන්‍යයෙන් අගල් (6-10) දක්වා ප්‍රමාණයක් දිග විය යුතුය. මෙම අතු කැබලිවල නිබිය යුත්තේ කෙටි පුරුකය. මාස තුනක් පමණ පැළ වූ අතු සිටු වීම සඳහා යෝග්‍යය. කෙටි කලක් තුළ සුළු පැළ ප්‍රමාණයක් අවශ්‍ය වුවහොත් වැල්වල අතු බැඳීමෙන් පැළ ලබා ගත හැක. බද්ධ කිරීමෙන් පැළ බෝ කර ගන්නේ විශේෂ වේලාවන්හිදී පමණයි. ඒ මිදිවැල්වල මුල් වලට “fපයිලොක්සරා” නමැති හයානක කෘමීන් විසින් හානි කරන කලට පමණය.

පුහුණු කිරීම.—වැල් පුහුණු කිරීම සඳහා යොදා ගන්නා ක්‍රමය අනුව ඉඩම්වල විශාල වශයෙන් පැළ සිටුවීමේ දී පැළ අතර අනුගමනය කළ යුතු දුර ප්‍රමාණයන් තීරණය කරනු ඇත. පුහුණු කිරීමේ සාමාන්‍ය ක්‍රමයන් පහත දැක්වේ.

මණ්ඩප ක්‍රමය.—ගෙවතු වල වැඩි වශයෙන් ක්‍රියාවේ යෙදෙන්නේ මේ ක්‍රමයයි. ඉක්මණින් වැඩෙන වගීයක්, විශාල වශයෙන් වගා කරන කලටද මෙම ක්‍රමය ක්‍රියාවේ යෙදිය හැක. මෙම ක්‍රමය යටතේ වැල් පුහුණු කරනු ලබන්නේ මණ්ඩපය උඩ බැවින් මෙම ක්‍රමය යටතේ ලැබෙන සාමාන්‍ය අස්වැන්න ද, විශාලය. මිදිවැල් අඩි 12x24 ක, පරතරයක් තබා වගා කරනු ලැබේ. කොන්ක්‍රීට් බැම්මෙන්

හෝ ගබොල් බැම්මෙන් අඩි 4½ සිට 6 දක්වා උස කණු බදිනු ලැබේ. මෙම කණුවල මුදුනෙන් ඊජ්ජ සවි කරනු ලැබේ. වැඩෙමින් ඇදී යන මිදිවැල් දරා සිටීමට ආධාර වශයෙන් මැස්ස උඩ කම්බි අදිනු ලැබේ. කණු හතරක් මැද සිටුවන මිදිවැල පුහුණු කරනුයේ තනි දණ්ඩක් ඇතිවන ලෙසටය. ඉන්පසු මැස්සට වඩා උඩින් අඩි 1½ සිට 2 දක්වා වැල වැඩෙන තුරු එය පුහුණු කරනු ලැබේ. තනි දණ්ඩේ පොළොව මට්ටමෙන් හා පැතිවලින් වරින්වර සැදෙන සියළුම රිකිලි දුටුවිට ඉවත් කිරීම සාමාන්‍ය සිරිතය. ඉන්පසු මැස්සට උඩින් ඇදී ගොස් ඇති වැල මැස්සේ මට්ටමට කප්පාදු කරනු ලැබේ. ඉන්පසු වැල මුදුනේ ඇති ඉතාමත්ම ක්‍රියාකාරී අංකුර දෙකකට මැස්සේ දෙපැත්තට විහිදෙන්නට ඉඩ දෙනු ඇත. යම්කිසි ආපදාවකින් මෙම අතුවලට හානියක් වී එම අත්තක් විනාශ වී යාමට ඉඩ ඇති බැවින් තුන්වන අංකුරයකට ද වික කලක් වැඩෙන්නට ඉඩ දෙනු ඇත. පසුව මෙම අංකුරය කප්පාදු කර දමනු ලැබේ. මැස්සේ මැද සිට අසිත තෙක් දෙපැත්තට විහිදී යන මෙම මූලික අතු මැස්ස මුදුනේ මුළු දුර ප්‍රමාණයෙන් ¾ ක්, පමණ ඇදී ගියායින් පසු එම මූලික අතු කප්පාදු කරනු ලැබේ. ඉන්පසු එම මූලික අතු දෙකෙන් දෙවෙනි පැති අතු වලට වැඩෙන්නට ඉඩ දෙනවා ඇත. මූලික අතුවල අඟල් දෙකෙන් දෙකෙට මෙම දෙවෙනි පැති අතු වැඩෙන්නට ඉඩ හැරීම වඩාත් නුවණට හුරුය.

මෙම දෙවෙනි අතු දිගට හෝ කොටට කප්පාදු කළ යුත්තේ වගා කෙරෙන වගීය අනුවය. එසේ කප්පාදු කොට සුමාන 5-6 දක්වා කාලයක් ගත වුවාට පසු වැල්වල මල් හට ගැනීම සිදු වෙයි. එක් වරක් ගෙඩි සෑදුණ ඉතිවල නැවතත් ඊළඟ කන්නයේ ගෙඩි නොසෑදෙන බැවින් එම අතුවල ගෙඩි සෑදුන පැරණි රිකිලි කප්පාදු කොට ඉවත් කොට අළුත් රිකිලිවල වැඩීමට ඉඩ හැරිය යුතු වෙයි.

පන්දලම් ක්‍රමය.—පන්දලම් ක්‍රමය යටතේ පැළ සිටුවන දුර ප්‍රමාණය සාමාන්‍යයෙන් අඩි (12×12) හෝ අඩි (10×12) පමණ වෙයි.

වැලේ මූලික දණ්ඩට අඩි 6ක්, පමණ උසට, වැඩෙන්නට ඉඩ හරිනු ලැබේ. අඩි 6ක්, උසට වැඩුණු වැල අඩි 5 අඟල් 6ක්, පහතට නැවතත් කප්පාදු කරනු ලැබේ. මෙම ඉඩ තබා කප්පාදු කරනු ලබන්නේ පන්දලමේ කම්බි තුනක් තිබෙන විටය. කම්බි දෙකක් ඇති වැටකට පුහුණු කරන ලද මිදිවැල අඩි 4ක්, උසට වැඩුණු පසු කප්පාදු කරනු ඇත. සෑම වැලකම අඩි 12ක්, පරතරය තබා මුල් ඇද්දු අතු පැළ කරනු ලැබේ. වැඩෙන වැල අඩි දෙකක්, තුනහමාරක් හා පහක් උඩින් කම්බිවලට අල්ලා බදිනු ලැබේ.

මූලික දණ්ඩෙන් ඇදෙන අතු කම්බි තුන දිගේ දෙපැත්තට පුහුණු කිරීම යෝග්‍යය. මෙම අතු ඉතා ක්‍රියාකාරී නම් මැස්සේ කණු ඇති තැන් දක්වා ඇදී යාමට ඉඩ දෙනු ලබන අතර අතු ක්‍රියාකාරී මද බැව් පෙනේ නම්, අඟල් 4ක්, කොටට සිටින සේ අතු කප්පාදු කළ යුතුය. කප්පාදු කර ඉතිරිව ඇති මෙම අතු දෙක පමණක් වැලේ ඉතිරි කොට අනිත් අතු සියල්ලම කප්පාදු කරනු ලැබේ. ඉන්පසු මල් සැදෙන අතු ඉහත දී කප්පාදු කරන ලද අතුවලින් පැන නැගෙනවා ඇත. ඉන්පසු කළ යුත්තේ එම අතුවල ගෙඩි සෑදී හමාර වුවායින් පසු අංකුර හතරක් පමණක් ඉතිරිවන සේ මෙම මල් සදෙන අතු වසරක් පාසා කප්පාදු කිරීම පමණය.

පදුරු ක්‍රමය.—මේ ක්‍රමය යටතේ මිදි වැලට හිතූමනාපේ වැඩෙන්නට ඉඩ හැර අඩි 5ක්, හෝ 3ක්, දිගට වැඩුණාට පසු වැල කප්පාදු කරනු ලැබේ. වැලට කෙළින් තිබීමට ඉඩ ලැබෙන පරිදි ආධාර කණුවක් හෝ කෝටුවක් සිටුවනු ලැබේ. අඩි තුනෙන් කප්පාදු කරන වැලේ මුදුනේ සිට අඩිය දක්වා අංකුර හතර කට පමණක් ඉතිරි වෙන්නට ඉඩ හැර අනිත් සියළුම අංකුර ඉවත් කරනු ඇත. ඉන් පසු පැමිණෙන වැල් වැඩෙන කන්නය අවසානයේ වැඩි ඇති අතු හතරේ එකක අංකුර 4-6 දක්වා ප්‍රමාණයක් ඉතිරිවනසේ දෙවන වරටත් කප්පාදු කරනු ඇත. මෙම අංකුර ක්‍රියාකාරී වී අතු සැදෙන කලට ඒවායේ මල් හා ගෙඩි සැදෙනු දකින්නට පුළුවන් වෙනවා ඇත. මෙම ගෙඩි සැදෙන අතුවල ගෙඩි සෑදී හමාර වුවායින් පසු ඒවායේ මුල ඇති අක්‍රිය අංකුර සවලපයක් ඉතිරි වන සේ

තැවතත් එම අතු කප්පාදු කරනු ඇත. එයින් තැගෙන අතු වලද කලින් වාරයේ මෙන් ගෙඩි හටගත් පසු තැවතත් පෙරසේම කප්පාදු කරනු ඇත.

වැල් පුහුණු කිරීමේ මෙම ක්‍රමය යටතේ වැල් සිටුවන පරතරය අඩි (6-8) දක්වා හෝ අඩි (7-8) දක්වා විය යුතුය. පළුරු ක්‍රමයට කප්පාදු කරනු ලබනුයේ නිසරු අක්‍රිය මිදි වැල් පමණකි.

පොහොර දැමීම හා සාත්තුව.—මිදිවැල් සිටුවන වළවල් අඩු ගණනේ අඩි (3×3×3) සිටින සේ සෑදිය යුතුය. මනා චේන්ද්‍රිය පොහොර දිරා කොළ හා කොම්පෝස්ට් ආදිය මෙම වළවල් වල පස් සමඟ කළවම් කළ යුතු වෙයි. පසෙහි ඇති මැටි ප්‍රමාණය වැඩිනම් වළවල් වලට වැලි ටිකක් දමා කළවම් කරන්න. සෑම වළකටම ඇට කුඩු රාත්තල් දෙකක් පමණ කළවම් කළ යුතු වෙයි.

පැළ සිටුවිය යුත්තේ මෝසම් සුළං වැස්සත් සමඟය. වියළි කාලගුණයක් ඇති කාල සීමා වලදී සිටුවන පැළවලට නිතිපතා ජලය සැපයීම හා වල් පැළ ඉවත් කිරීම ආදිය කළ යුතු වෙයි. පසේ ඇති තෙතමනය අනුව වගාවට ජල සම්පාදනය කළ යුතුය.

අවුරුද්දකට දෙවරක් පැළවලට පොහොර සැපයිය යුතු වෙයි. වැල් කප්පාදු කර සුමානයකට පසු මෙම පොහොර ප්‍රමාණය සැපයිය යුතුය. පොහොර සැපයිය යුතු ප්‍රමාණයන් මිශ්‍රණයන් පහත පළ වේ.

අඩි හයක වැඩි ප්‍රමාණයක් පස බුරුල් කිරීම සඳහා මුල්ලුවක් පාවිච්චි කළ යුතුය. කප්පාදු කිරීමේ කාලයේ සිට පොහොර දමන කාලය තෙක් පැළවලට ජල සම්පාදනය නොකළ යුතුය.

පැළ කප්පාදු කර සුමානයකට පසු.—මිදි පැළයකට පහත සඳහන් පොහොර මිශ්‍රණය යොදන්න.

ගොම කුඩා	...	රු. 5
ලේ පෝර	...	රු. 2

සුපර්පොස්පේට්	...	රු. 2
එමෝනියම් සල්පේට්	...	රු. 2
සල්පේට් ඔෆ් පොටෑෂ්	...	රු. 1

පොහොර යෙදූ විගසම ජලය විශාල ප්‍රමාණයක් වැල්වලට සපයන්න. පැළ කප්පාදු කර සුමාන 5-6ක් දක්වා කාලයක් ගත වූ විට වැල්වල මල් පිපෙනු ඇත. ඒ අනුව වැල් වලින් විශාල අස්වැන්නක් බලාපොරොත්තු විය හැකි වේ. පැළ කප්පාදු කර සුමාන අටක් ගත වූවට පසු වැලකට ඇමෝනියම් සල්පේට් රාත්තල් දෙකක් දමන්න.

රෝග හා පළිබෝධකයෝ.—කදට හා මුල් වලට වේයන්ගෙන් ඇතිවන හානිවලින් බැහැර වෙතත් කිසිදු පළිබෝධකයෙකුගෙන් ලංකාවේ මිදිවැල්වලට හානි පැමිණෙන බැව් දැනගන්නට නොමැත. කදේ මුල වටේ “හීන්ටෙක්ස්-8” හෝ “ගැමෙක්සින්” කුඩු යෙදීමෙන් මෙම පළිබෝධකයින් සාර්ථක ලෙස මඬිනය කළ හැක. වණි කාලයට රතු කහ පුස් හා සුදු පුස් රෝගයන් සෑදේ.

වැල් කප්පාදු කළ විගස දින දහයෙන් දහයට 3 : 3 : 50 බෝබෝ මිශ්‍රණයක් සිරිතක් වශයෙන් යෙදීම සිරිතය.

අස්වැන්න නෙළාගැනීමට සුමාන තුනකට හෝ මාසයකට පෙර ජල සම්පාදනය සම්පූර්ණයෙන් නතර කළ යුතු වෙයි. අවශ්‍ය ප්‍රමාණයට වඩා ජලය සැපයීමෙන් හෝ වැලේ ගෙඩි දරා සිටින කලට අධික වැස්ස ඇති විමෙන් ගෙඩි ඇඹුල් බවට හැරෙනවා ඇත. එබැවින් ජල සම්පාදනය වුවද කළ යුත්තේ ඉතා කල්පනාකාරී අන්දමටය.

කප්පාදු කරන අවසාව.—ඒ අනුව එළදව පැසෙන්නට මාස 4-5 දක්වා කාලයක් ඇති වනසේ වැහි කාලය මඟහැරෙන සේ වැල්වල කප්පාදුව සිදු කළ යුතුය. ඒ අනුව යාපනය අර්ධද්වීපයේ පෙබරවාරි-මාර්තු සමයේ වැල් කප්පාදු කිරීමෙන් ගෙඩි පැසි ඉදීමට වියළි කාලගුණයක් පවතින ජූනි හා ජූලි මාස ලැබෙනවා ඇත.